

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 6114010841
Dátum vydania rozhodnutia: 02.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6114010841.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 2. októbra 2018 v trestnej veci obvineného C. F., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák. spáchaný sčasti formou spolupáchateľstva v zmysle § 20 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5Tk 3/2014, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. marca 2016, sp. zn. 3 To 20/2016, podľa § 386 ods. 1, 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. a z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. marca 2016, sp. zn. 3 To 20/2016, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, pri zistení dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach §§ 321 ods. 1 písm. d/, 322 ods. 3, 319 Tr. por., §§ 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/, 20 Tr. zák. v neprospech obvineného C. F..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. marca 2016, sp. zn. 3To 20/2016, s a z r u š u j e v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 15. januára 2016, sp. zn. 5Tk 3/2014, bol obvinený uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, 2 písm. a/, e/ Tr. zák. sčasti spáchaného vo forme spolupáchateľstva v zmysle § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že

C. F. od presne nezistenej doby, po zadovážení metamfetamínu tento prechovával a prerozdeľoval do jednotlivých spotrebiteľských dávok, ktoré následne predával a tiež vymieňal za rôzne hodnotné veci bližšie neurčenému okruhu osôb z radov užívateľov omamných látok, vrátane D. N., pričom 25. februára 2014 v ranných hodinách zadovážil v Senci, kde ho po predchádzajúcej vzájomnej dohode odviezol D. N., dva mikroténové sáčky s obsahom bielo-žltej kryštalickej látky - metamfetamínu o celkovej hmotnosti 194,71 g, ktorý následne spoločne s D. N. prevážali na osobnom motorovom vozidle zn. FIAT Fiorino QUBO 1,4 Natural, modrej metalízy, ev. č. M.-XXXCG, vedenom D. N., kde metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a uvedené množstvo predstavuje celkovú hodnotu podľa hmotnosti pri predaji koncovým spotrebiteľom 5.841,30 eura až 13.629,70 eura, pričom C. F. bol už za zločin nedovolennej výroby omamných, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 3T 29/2009, z 23. januára 2014, právoplatným 23. januára 2014, právoplatne odsúdený.

Uložený mu bol podľa §§ 172 ods. 2, 37 písm. m/, 38 ods. 2, 4, 46, 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. trest odňatia slobody trinásť rokov, na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia s maximálnym stupňom stráženia. V zmysle §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 mu okresný súd nariadil ochranný dohľad na dva roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí v zmysle 1/ až 191/. Podľa § 97 ods. 1 Tr. por. boli dovolateľovi vrátené veci označené pod bodom 192/ až 213/.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 9. marca 2016, sp. zn. 3To 20/2016, na odvolanie obvineného a krajského prokurátora prvostupňový rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. F. uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák. sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že

obvinený C. F. od presne nezistenej doby, najmenej od októbra roku 2013 až do 25. februára 2014 zadovážoval drogy metamfetamín (pervitín) a v meste Lučenec následne takto zadovážený metamfetamín prerozdeľoval do jednotlivých spotrebiteľských dávok určených k predaju, ktoré prechovával na rôznych miestach a následne predával a tiež vymieňal za rôzne hodnotné veci bližšie neurčenému okruhu osôb z radov užívateľov omamných látok, vrátane D. N. a finančné prostriedky získané z predaja pervitínu a vecí získaných výmenou zaň opätovne sústreďoval a používal pre svoju vlastnú potrebu a ďalší nákup metamfetamínu za účelom opakovaného predaja, pričom 25. februára 2014 v ranných hodinách zadovážil v Senci, kde ho po predchádzajúcej vzájomnej dohode odviezol D. N., dva mikroténové sáčky s obsahom bielo-žltej kryštalickej látky - metamfetamínu o celkovej hmotnosti 194,71 g, ktorý následne spoločne s D. N. prevážali na osobnom motorovom vozidle zn. FIAT Fiorino QUBO 1,4 Natural, modrej metalízy, ev. č. M.-XXX-V., vedenom D. N., kde metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a uvedené množstvo predstavuje nie menej ako 3.894 obvyklých jednorázových dávok o celkovej hodnote pri predaji koncovým spotrebiteľom najmenej 38.940,- eur, pričom C. F. bol už za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu v Lučenci, sp. zn. 3T 29/2009 z 23. januára 2014, právoplatným 23. januára 2014, právoplatne odsúdený.

Za to mu v zmysle §§ 172 ods. 3, 38 ods. 2, 46, 48 ods. 3 písm. b/, 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody pätnásť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a ochranný dohľad na dva roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák.

mu uložil trest prepadnutia vecí označených pod bodom 1/. až 191/. rozsudku.

Výrokom II. odvolanie F. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený dovolanie z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/, h/ a i/ Tr. por.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený videl v nezákonnosti použitia informačno - technických prostriedkov (ďalej len „ITP“), pretože súd pri rozhodovaní o žiadosti na ich použitie porušil § 4 ods. 3 písm. b/ zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane pred odpočúvaním“), lebo v nej absentovali informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti. Prepisy hovorov sa nevzťahujú na drogy, ich predaj alebo zabezpečovanie a sú nekompletné. Vytkol zákonnosť domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov, pre porušenie §§ 100 ods. 2, 101 ods. 2 Tr. por., keďže neboli vykonané bez meškania po vydaní príkazov a nebolo mu umožnené sa ich zúčastniť, i keď tieto boli realizované postupne.

Z výsledkov znaleckého dokazovania, posudkov vyhotovených KEÚ PZ-ZP (ďalej aj „ústav“) z 31. marca 2014, vyplýva, že na predmete, čierne vrečko s nápisom NEW YORKER a sáčkoch, ktoré sa v ňom nachádzali, zaistených pri prehliadke vozidla zn. Fiat Fiorino, sa nenašli jeho daktyloskopické stopy. Vrečko patrilo P. N., ktorý s ním manipuloval v deň prehliadky vozidla. F. vrečko nemal k dispozícii, s týmto nemanipuloval, nemal o vrečku vedomosť. N. vypovedal, že u neho vrečko s týmto nápisom nikdy nevidel. Podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ, bola prítomnosť v stopovom množstve zistená v steroch rúk N. a ide o látku druhovo zhodnú s materiálmi predloženými na skúmanie ako predmet č. 1, a to čierne vrečko s nápisom NEW YORKER, s 2 ks mikroténových sáčkami. Vrečko bolo fotené na sedadle spolujazdca, na ktorom 5 hodín sedel. Znalkyňa Mgr. Zatkáliková vo výpovedi 25. júla 2014 pripustila možnosť prenosu biologického materiálu, nemožno preto vylúčiť prenos zo sedadla na plátenné vrečko alebo plastové sáčky s obsahom drogy. Nebola preukázaná existencia daktyloskopických stôp dovolateľa na doličných predmetoch. Znalec mjr. Ing. Ľ. Tóth nevedel vysvetliť, prečo sa na predmetoch nachádzala len stopa DNA, ale nie odtlačky a potvrdiť či osoba, manipulujúca so sáčkami mala rukavice a či zotierala stopy. Spochybnil zákonnosť zabezpečenia plátenného vrečka NY, pretože podľa zápisnice o vykonaní obhliadky vozidla boli nájdené 2 mikroténové sáčky PVC s uzatváracím obsahom bielo žltej kryštalickej látky, čo zodpovedá aj predbežnému vyjadreniu KEÚ PZ z 26. februára 2014, znaleckému posudku KEÚ z 24. apríla 2014 a znaleckému posudku č. 13/14 - vypracovaného RNDr. Vierou Kadlecovou. Napriek tomu, že orgány činné v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) a ústav mali k dispozícii 2 sáčky, v súvislosti so zisťovaním stôp DNA KEÚ PZ skúmal 3 plastové sáčky s uzatvárateľnou lištou, údajne nájdené v textilnom vrečku s nápisom NY. Pôvod tretieho vrečka nie je objasnený, táto skutočnosť nebola zisťovaná ani pri doplnení dokazovania svedkami, ktorí prví prišli do kontaktu s textilným vrekom a 2 ks mikroténových sáčkov. Stopa DNA bola zaistená na sáčku, umiestnenom v inom sáčku, nevyhnutne tak musel manipulovať s plátenným vrekom NY, na ktorom však nebola nájdená jeho DNA. Výšetrovateľ mjr. Ing. E. a technik npor. I. priamo vykonávali prehliadku vozidla a prví prišli do kontaktu s čiernym textilným vrekom a jeho obsahom konštatovali, že manipulovali vždy len s 2 mikroténovými sáčkami. Tieto npor. I. po odfotozovaní nevracal do plátenného vrečka, pričom tieto stopy balil on, každú samostatne. Pochybnosti ohľadne zákonnosti dôkazu vyvoláva aj výpoveď znalca RNDr. Rybana, rozporná s výpoveďou npor. I.. Nemožno jednoznačne určiť, kto iný ešte manipuloval s čiernym textilným vrekom a s mikroténovými sáčkami. Namietal vyjadrenie PharmDr. B. Zliehovcovej, podľa ktorej k spornému počtu sáčkov došlo administratívnym nedopatrením, čo má vyplývať z jej rukou písaných poznámok, pretože nie sú v súlade so znaleckým posudkom KEÚ ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2014/753 a mohli byť vyhotovené dodatočne.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolateľ vytkol stanovenie hodnoty drogy postupom, kedy sa zo zaisteného množstva psychotropnej látky vypočíta jej absolútnej množstvo.

Z tohto množstva sa určí počet jednotlivých obvykle jednorazových dávok a následne NPJ na základe ceny jednotlivej dávky stanoví finančné vyjadrenie hodnoty psychotropnej látky. Takýto postup nemá oporu v zákone, vykonaných dôkazoch, ani rozhodovacej praxi. Dovolateľ nemal zaistenú psychotropnú látku pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Tr. zák., kritérium obvykle jednorazovej dávky preto nemožno aplikovať pri kvalifikačnom znaku spáchania činu vo väčšom rozsahu podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. Rozsah činu je nutné posúdiť v súlade s §§ 125 ods. 1, 126 ods. 1 Tr. zák. podľa ceny, za ktorú sa vec ako predmet útoku v čase a mieste činu obvykle predáva. Pri ilegálne držanej veci sa vychádza z cien na čiernom trhu v období spáchania činu, so zohľadnením miestnych špecifik trhu a praxe koncových konzumentov psychotropných látok. Podľa stanoviska MV SR, Prezídia policajného zboru, sa hodnota týchto látok stanovuje len na základe všeobecne merateľných kritérií - váha alebo gramy. Dovolateľ namietol aj výrok rozsudku o uložení trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. V konaní bolo nesporne preukázané, že obchodoval so starožitnosťami, čo potvrdil aj obvinený N.. Prepadnuté veci získal zákonným spôsobom, nie nezákonnou činnosťou. Mnohé z vecí nepatrili výlučne dovolateľovi a sú medzi nimi aj veci, patriace jeho rodine, obsahujúce záznamy a podobizne osobnej povahy, najmä jeho detí, a to veci č. 16, 18, 19, 20, 21 a č. 118. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť porušenie zákona rozsudkami okresného a krajského súdu v §§ 31 ods. 2, 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák. a § 2 ods. 12 Tr. por. v jeho neprospech, tieto rozhodnutia zrušiť a okresnému súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor upriamil pozornosť na závery rozsudku krajského súdu o zákonnosti záznamov telekomunikačnej činnosti, nemajúc pochybnosť o zákonnosti vydania príkazu pred začatím trestného stíhania, žiadosti, postupu, ktorý vydaniu predchádzal, a spôsobu vykonania dôkazu. Dôkaz bol vykonaný prečítaním prepisov, obvinený ani obhajoba prehratie zvukových záznamov hovorov nežiadali. Prehliadky iných priestorov a domová prehliadka boli vykonané na základe riadne vydaných a odôvodnených príkazov sudcu pre prípravné konanie a vyšetrovateľa, po predchádzajúcom súhlase prokurátora a realizované v súdom určenej lehote (domová prehliadka) alebo v závislosti od operatívnej situácie. Príkaz na prehliadku vozidla bol doručený užívateľovi, spoluobvinenému N. a prehliadka auta bola vykonaná aj v prítomnosti F.. Domová prehliadka bytu a príslušenstva patriaceho matke obvineného, užívaného aj dovolateľom, a garáže v areáli spoločnosti PS-NOVOPS, boli vykonané bezprostredne po prehliadke auta, každá na inom mieste a v prítomnosti všetkých alternatívne zákonom požadovaných osôb, vrátane doručenia príkazov majiteľke bytu a nájomcovi v zmysle §§ 100 ods. 1, 101 ods. 1, 105 ods. 1, 2 Tr. por. Prítomnosť podozrivého na každej realizovanej prehliadke nie je predpokladom ich zákonnosti, základný nález drogy bol však realizovaný v prítomnosti obvineného. Poukázal na odôvodnenia rozhodnutí súdov vyvracajúce pochybnosti o počte sáčkov s drogami. Príslušníci polície vykonávajúci prvotné zaisťovacie úkony v dokumentácii uviedli ich nález a hovorili o dvoch balíčkoch, v ktorých bola droga zabalená. Znalci zdôvodnili pohyb zaistených látok medzi jednotlivými odbormi ústavu a presvedčivo vysvetlili, že po rozbalení obalov s drogami bolo zistené, že v jednom z dovtedy videných sáčkov je vložené ďalšie vrecko, v ktorom bola droga bezprostredne zabalená. Zabalenie balíčka drogy v dvoch priehľadných sáčkoch si najskôr všimli práve znalci z odboru biológie a genetickej analýzy, pretože ako prví majú možnosť vyhľadávať a zaisťovať biologické stopy. Takto bola nájdená upotrebitelná biologická stopa na vnútornom priehľadnom plastovom sáčku s červenou uzatvárateľnou lištou, v posudku označenom ako stopa č.1 /2, vloženom v ďalšom priehľadnom sáčku s uzatvárateľnou lištou. DNA izolovaná z tejto biologickej stopy bola zhodná s F., ktorý tak mal zaistené drogy v nelegálnej držbe. Nález biologickej stopy na povrchu vnútorného sáčku, zabaleného v ďalšom balíčku vyvracia špekulácie o prenose biologickej stopy zo sedadla spolujazdca. Z fotodokumentácie nálezu drogy v aute je zrejmé, že ide o dva balíčky, v jednom je omamná látka zabalená v plastovom sáčku s uzatvárateľnou červenou lištou a v druhom je látka zabalená až v dvoch plastových sáčkoch, a to plastovom sáčku s uzatvárateľnou lištou červenej farby, vloženom do väčšieho priehľadného plastového sáčku s uzatvárateľnou lištou bez farby. V znaleckých posudkoch z odborov daktyloskopia a genetickej analýzy na zistenie biologických stôp, nachádzaných najmä na obaloch, ich znalci pre lepší prehľad označili precíznejšie a v rámci predmetu č. 1 skúmali tri sáčky. Pri približnej cene min. 30 eur za gram metamfetamínu, predstavuje predpokladaná hodnota zadržanej drogy o váhe 194,71g sumu (hodnotu) nie menej ako 5.841,30 eura, čo znamená spáchanie činu vo väčšom rozsahu, z ktorého dôvodu došlo k prekvalifikovaniu skutku podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. Podľa správy MV SR,

PPZ NKA cena jednej dávky metamfetamínu pri predaji konečnému spotrebiteľovi v Banskobystrickom kraji v čase páchania skutku, v prvom štvrtroku 2014 zodpovedala sume 10 až 15 eur za dávku. Z tejto sumy vychádzala obžaloba, s použitím nižšej hranice. Pokiaľ OČTK a súd majú k dispozícii údaj o cene jednorazovej dávky predávanej koncovému užívateľovi, sú v záujme najobjektívnejšieho posúdenia činu povinné tento údaj použiť. Z vykonaného dokazovania, odposluchov hovorov a výpovede N. možno ustáliť, že dávku konzumentom predával za 10 eur. Hodnota jednej dávky korešponduje so zisteniami pracovníkov prezídia PZ monitorujúcich drogový trh. Podľa znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia za jednorazovú dávku drogy treba považovať 20-40 mg. Výsledná hodnota zachytenej drogy pri predaji koncovým konzumentom v hodnote obžalobou stanovenej na sumu 38.940 eur je odrazom najobjektívnejšieho posúdenia a predstavuje cenové maximum, v zmysle citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu. Výrok rozhodnutia o treste prepadnutia vecí prokurátor považoval za zákonný a opodstatnený. Dovolanie navrhol odmietnuť.

Dovolateľ vo vyjadrení k stanovisku prokurátora spochybnil záver, že mu patrili zaistené drogy, s poukazom na závery toxikologických správ a spôsob hodnotenia tohto dôkazu a OČTK vytkol selektívne hodnotenie dôkazov. Namietal zmeny vo výpovediach N., z prípravného konania, ako aj to, že na tieto nebol upozornený podľa čl. 6 ods. 3 písm. a/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Nebolo vyhovené návrhu na vykonanie konfrontácie s N., na odstránenie rozporov, čo považoval za porušenie § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu a spravodlivý proces a kontradiktórnosť konania. Uplatnil tak aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§§ 368 ods. 1, 2 písm. h/, 566 ods. 3, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie spĺňa podmienky podľa § 371 ods. 4 Tr. por. a § 373 ods. 1, 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejav stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Dovolanie je preto určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných nedostatkov, ktoré by svojím charakterom mohli mať vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je potom potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených nedostatkov v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§ 371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Tr. por. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, aby páchatel' bol odsúdený len za to, čo spáchal. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto jeho porušenie je aj dôvodom na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Dovolateľ ním z hľadiska obsahu jednak napáda spôsob hodnotenia dôkazov, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní iniciovanom obvineným neprípustné (§ 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou

Tr. por.). V rámci tejto argumentácie však namietal skutkové závery a spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov krajským súdom a ponúkal iba vlastné skutkové závery, ktoré by mali plynúť z vykonaného dokazovania.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a zákonný postup pri reakcii OČTK a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. O zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci boli splnené dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 Tr. por. a zároveň boli vykonávané úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, prípadne ak ide o iné pochybenie, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného s tým, že intenzita takéhoto porušenia dosahuje stupeň zásadnosti, teda kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasahuje do možnosti realizovať jeho právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Námietka obvineného spočívajúca v tom, že na zmeny vo výpovediach N. nebol upozornený, nie je z hľadiska jej možnej zásadnosti spôsobilá založiť uvedený dovolací dôvod. Vo vzťahu k námietke neupozornenia na zmeny vo výpovediach treba dodať, že obvinený bol v priebehu konania zastúpený obhajcom, pričom mal sám i prostredníctvom neho možnosť zúčastňovať sa jednotlivých úkonov trestného konania, vrátane výsluchov. Rovnako tak mal možnosť oboznámiť sa s obsahom výpovedí aj v kontexte ich zmien tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom.

Dovolacia námietka o zásadnom porušení práva na obhajobu F. založená na nevykonaní konfrontácie nie je dôvodná. OČTK ho v prípravnom konaní konfrontovali s N., dovolateľ však na položené otázky odmietol odpovedať. Z tohto dôvodu bol aj návrh obvineného na ich ďalšiu konfrontáciu pri preštudovaní spisu obvineným po skončení vyšetrovania v zmysle § 208 Tr. por. zamietnutý vyšetrovateľom. Dovolateľ navrhol doplniť dokazovanie konfrontáciou s N. aj po podaní obžaloby, tento dôkaz okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní 29. júna 2015, spoluobžalovaný sa však odmietol k otázkam dovolateľa vyjadriť, jeho otázky označil za klamlivé alebo už za zodpovedané.

Týmito námietkami dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol.

Najvyšší súd je však toho názoru, že právo F. na obhajobu v konaní zásadným spôsobom porušené bolo.

Toto pochybenie dovolací súd konkretizuje v súvislosti s námietkami uplatnenými v rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z tohto potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom (pozri

Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší p. Holandsku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

Podľa § 100 Tr. por.

ods. 1 nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Doručí sa vlastníčkovi alebo užívateľovi obydľia pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Trestné stíhanie začalo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Lučenec, odbor kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) zo 17. februára 2014, ČVS: ORP-111/1-VYS-LC-2014, vydaným podľa § 199 ods. 1 Tr. por., pre skutok kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v zmysle § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. (č. l. 22). Obvinenie bolo dovolateľovi vznesené uznesením z 26. februára 2014, ČVS: KRP-95/1-VYS-BB-2014, pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák. v spolupáchateľstve v zmysle § 20 Tr. zák. V zmysle § 206 ods. 6 Tr. por. bol listom vyšetrovateľa KR PZ v Banskej Bystrici upozornený na zmenu právnej kvalifikácie stíhaného skutku tak že, obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo ich prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák. bude ďalej kvalifikovaný nielen v súvislosti so zadovážením pervitínu, ale aj s jeho predajom a výmenou.

Dovolateľ namietal zákonnosť domovej prehliadky a prehliadok iných priestorov, ktorými boli zisťované dôkazy pre trestné konanie. Okresný súd vykonal dokazovanie podľa §§ 263, 268, 269 Tr. por., oboznámením zápisnice o prehliadke motorového vozidla Fiat Fiorino, QUBO, EČV: M. XXX, prehliadke garáže so súp. č. XXXX, domovej prehliadky v byte č. XX na B. poschodí (č. l. 406-440), zápisnice o prehliadke auta (č. l. 452). Sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Lučenec 17. februára 2014, vydala príkaz na domovú prehliadku, č. p.: OSLC-V-1-1/2014 zmysle § 100 ods. 1 Tr. por., u D. F., matky obvineného, v byte č. XX, trv. bytom A. B. XXX/XX, M. v čase od 17. februára do 10. marca 2014, pre dôvodné podozrenie, že sa v byte nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie, a to omamné a psychotropné látky (metamfetamín) a ďalšie veci pochádzajúce z trestnej činnosti, jedná sa o vysoko latentnú činnosť, ktorú nemožno iným spôsobom zdokumentovať. Poukázala na trestné stíhanie začaté 17. februára 2014 vo veci zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. s tým, že na základe informácií zistených pred začatím trestného stíhania a operatívnymi previerkami je zrejmé, že v byte má trvalý pobyt aj F., dlhšiu dobu sa zaoberajúci distribúciou omamných a psychotropných látok, prevažne metamfetamínom, ktorého je konzumentom a tento si po zadovážení privezie do miesta bydliska, tohto bytu, kde ho rozdelí na jednotlivé dávky a distribuuje ich dilerom a konečným konzumentom, toto vykonáva z pivnice prislúchajúcej k bytu, kde by sa mali nachádzať veci pochádzajúce z trestnej činnosti (krádeži), ktoré F. berie od odberateľov na výmenu za metamfetamín (č. l. 402 a nasl.). Domovej prehliadky sa zúčastnila matka obvineného, D. F., prehliadka bola vykonaná po predchádzajúcej výzve v zmysle § 104 Tr. por. na vydanie psychotropných látok. K úkonu bola pribratá nezúčastnená osoba podľa § 105 ods. 2 Tr. por. Dovolací súd zistil, že aj prehliadky iných priestorov podľa § 101 Tr. por., a to 1/ vozidla Fiat Fiorino QUBO 1, 4 Natural, modrej metalízy, M.-XXX- V., ktorého užívateľom bol N. (č. l. 446 a nasl.) a 2/ garáže so súp. č. XXXX, o výmere 90 m², v M., v areáli D., a s., U. X, XXX XX, M., prenajatej G. M., nar. XX. O. XXXX, skrytým užívateľom ktorej bol F., prítomný aj pri spisovaní nájomnej zmluvy, chodil do garáže spoločne s M., najmä v nočných hodinách, kedy tam za ním chodilo veľa ľudí, čo zakladalo dôvodné podozrenie z páchania

zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák., boli realizované na základe odôvodnených príkazov policajtov, so súhlasom prokurátora v zmysle § 101 ods. 1 Tr. por., za prítomnosti osôb, u ktorých bola prehliadka vykonaná, tieto boli vyzvané na vydanie omamných a psychotropných látok podľa § 84 Tr. por. Prehliadky boli realizované po pribratí nezúčastnených osôb v zmysle § 85 ods. 2 Tr. por. Vzhľadom na to, že prehliadky boli vykonané 25. februára 2014, dovolateľ sa ich objektívne nemohol zúčastniť, bol však prítomný pri prehliadke iných priestorov podľa § 101 ods. 1 Tr. por. vozidla, v ktorom bol zistený nález drogy.

Podľa § 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním v znení účinnom od 1. januára 2011 do 31. decembra 2015,

ods. 3 žiadosť o použitie informačno-technického prostriedku (ďalej len „žiadosť“) sa predkladá písomne súdu príslušnému podľa § 4a. Žiadosť musí obsahovať

a/ druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť,

b/ informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť,

c/ dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.

Súd nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti, a takúto žiadosť vráti žiadateľovi.

V zmysle Tr. por.

§ 270 ods. 2 zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení, a to oboznámením celého záznamu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho celého písomného prepisu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní podľa § 270 ods. 2 Tr. por. oboznámil prepisy záznamov hovorov telekomunikačnej prevádzky a CD, medzi F. a ďalšími osobami, na podklade ktorých bol dovolateľ usvedčený z držby a obchodovania s omamnými látkami podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. a/, e/, 20 Tr. zák. (č. l. 550, 551-607, 608 a 609- 675 a 505-548). Komunikácia bola nahrávaná na základe príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky. Podľa zápisníc z hlavných pojednávaní je zrejmé, že sudca v rámci dokazovania oboznamoval prepisy záznamov, vrátane CD nosičov a analýz záznamov, vyhotovené odborom zvláštnych policajných činností, stred ÚZPČ na základe rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica z 11. septembra 2013, č. KSB-B-V-187-1/2013-Ntt-188. Dovolací súd sa oboznámil s utajovanou prílohou, rozhodnutím krajského súdu o použití ITP a po preskúmaní súhlasu konštatuje splnenie podmienok zákona o ochrane o odpočúvaní na vydanie takéhoto rozhodnutia, najmä z pohľadu splnenia podmienky subsidiarity a nevyhnutnosti použitia takýchto intenzívnych zásahov v zmysle § 4 ods. 3 písm. b/ cit. zákona (ak nemožno účel dosiahnuť inak alebo by bolo jeho dosahovanie podstatne sťažené). Krajský súd pri rozhodovaní o súhlase na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačných činností podľa §§ 4 ods. 1, 3, 3 ods. 1, 2 zák. č. 166/2003 Z. z. z 11. septembra 2013, vychádzal zo žiadosti a správne zistil predchádzajúce neúčinné alebo podstatne sťažené odhaľovanie a dokumentovanie činnosti. V nadväznosti na to súhlas v súvislosti so splnením zákonnej podmienky subsidiarity odôvodnil nasledovne:

„H. Z vyjadreného považuje najvyšší súd za nepochybné, že krajský súd presvedčivo a zákonným spôsobom odôvodnil splnenie podmienok na vydanie súhlasu a odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky dovolateľa, vychádzajúc z toho ako boli zákonné predpoklady formulované v žiadosti PPZ, národnej kriminálnej agentúry, 3. oddelenia národnej protidrogovej jednotky z 10. septembra 2013. Dovolacou námietkou, týkajúcou sa obsahu záznamov a komunikácie obvineného s odberateľmi psychotropnej látky sa najvyšší súd nezaoberal, pretože v rámci tejto dovolateľ neprípustne hodnotí dôkazy a poznatky z dôkazov získané, resp. domáha sa ich odlišného posúdenia dovolacím súdom, čo by však bolo v rozpore so zásadou viazanosti súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1

písm. i/ Tr. por.

Taktiež je dovolací súd toho názoru, že v konaní bol riadne a presvedčivým spôsobom vysvetlený počet a pôvod plastových sáčkov, nájdených pri prehliadke motorového vozidla N., a to najmä vo vzťahu k mikroténovému sáčku č.1/3, predloženom na skúmanie KEÚ PZ. Vrečko č. 1/3 bolo zistené a samostatne označené až pri znaleckom skúmaní zaistenej psychotropnej látky a obalov, v ktorých bola zabalená, pri zisťovaní prítomnosti stôp DNA a s tým súvisiacou manipuláciou s drogou. Počet plastových sáčkov je však zrejmý aj z fotodokumentácie prehliadky vozidla, v ktorom bola psychotropná látka nájdená (č. l. 456).

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Hoci námietku o stanovení hodnoty psychotropnej látky výpočtom ceny jednotlivej dávky znaleckým posudkom RNDr. Kadlecovej obvinený subsumoval pod dovolací dôvod podľa písm. i/ ods. 1 § 371 Tr. por., z ktorého vychádzal i krajský súd pri stanovení rozsahu činu a na podklade ktorého dôkazu na verejnom zasadnutí upravil aj skutkovú vetu, z obsahu tejto námietky je ale nepochybné, že v skutočnosti namietať správnosť a zákonnosť tohto dôkazu, ktorý krajský súd na verejnom zasadnutí ani nevykonával.

Odvolací súd môže o odvolaní samostatne rozhodnúť rozsudkom na základe správne zisteného skutkového stavu prvostupňovým súdom alebo po doplnení konania vykonaním dôkazov potrebných na rozhodnutie o odvolaní. Výsledkom doplnenia dokazovania pred odvolacím súdom môže byť buď záver o nedostatkoch skutkových zistení, zakladajúcich dôvod na zrušenie a vrátenie rozsudku prvostupňovému súdu alebo k odstráneniu nedostatkov tak, aby sa doplnené skutkové zistenia mohli stať podkladom pre iné, meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd však nemôže sám rozhodnúť rozsudkom ak nevykoná žiadne dôkazy a menil by skutkový stav zistený súdom prvého stupňa, len na základe iného hodnotenia dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní prvostupňovým súdom. Ak by chcel odvolací súd tieto dôkazy hodnotiť inak a na základe odlišného hodnotenia dôkazov zmeniť skutkový stav, musí podstatné dôkazy opätovne vykonať. Pre prípad zmeny alebo doplnenia skutkových zistení mohol krajský súd prihliadať len k dôkazom vykonaným na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom. Pri ich hodnotení musí nadväzovať na dôkazy prevedené prvostupňovým súdom, pri viazanosti hodnotením týchto dôkazov týmto súdom, s výnimkou dôkazov vykonaných pred odvolacím súdom; výsledky dokazovania tak nemôžu byť odtrhnuté od dokazovania a hodnotenia ostatných dôkazov súdom nižšieho stupňa. Ťažisko dokazovania je vkonaní pred prvostupňovým súdom, obžalovaný by tak nemal byť vystavovaný neistote zo zmeny svojho postavenia, bez možnosti brojiť proti novému rozhodnutiu riadnym opravným prostriedkom. Odvolací súd je limitovaný aj tým, aby nečinil tzv. prekvapivé rozhodnutia, ktorými by bol obžalovaný obmedzený v práve na obhajobu, ak nemal dostatočnú možnosť pripraviť sa na podstatnú zmenu skutkového stavu a právnu kvalifikáciu. Ak odvolací súd považuje rozsah dokazovania za úplný, ale vykonané dôkazy sám hodnotí odlišne od súdu prvého stupňa, nemôže rozhodnúť rozsudkom bez toho, aby dôkazy predtým zopakoval bezprostredne pred odvolacím súdom. Pritom však musí zvážiť či by to neodporovalo povahe odvolacieho konania a neprekračovalo medze právomoci odvolacieho súdu, v takých prípadoch postupuje spravidla podľa § 322 ods. 1 Tr. por. (R 57/1984, R 53/1992). Pokiaľ sa odvolací súd nestotožnil s hodnotením určitého dôkazu a so závermi učinými z jeho obsahu súdom prvého stupňa, mal odvolací súd sám taký dôkaz vykonať, aby si tým podľa zásady ústnosti a bezprostrednosti (§ 2 ods. 12 Tr. por.) zabezpečil dostatočný podklad pre odchýlné hodnotenie obsahu dôkazu i pre zmenu skutkových záverov a právnej kvalifikácie skutku, z toho vyplývajúcej.

Dovolací súd s poukazom na vyjadrené považuje za prekvapivý a nezákonný aj napadnutý rozsudok krajského súdu, vydaný postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por., na základe odlišného hodnotenia dôkazov odvolacím súdom, vykonaných výlučne okresným súdom. Zo spisu je nepochybné, že odvolací súd na verejnom zasadnutí 9. marca 2016 nevykonal žiaden z dôkazov, podal len správu o stave veci, oboznámil podané odvolania, vyjadrenia a následne strany predniesli záverečné návrhy. Odvolací súd bez opakovania či doplnenia dokazovania dospel k odlišným skutkovým záverom o spôsobe stanovenia rozsahu zaistenej drogy, na rozdiel od metódy merania psychotropnej látky zvolenej okresným súdom na základe hmotnosti pri predaji koncovým užívateľom, určenej v spodnej hranici na sumu 5.841,30 eur. Na podklade ním zmeneného skutkového stavu dospel k prísnejšej kvalifikácii skutku pri stanovení rozsahu činu tak, že zadovážené množstvo predstavuje nie menej ako 3.894 obvyklých jednorazových dávok o celkovej hodnote pri predaji koncovým spotrebiteľom najmenej 38.940,- eur, s následkom posúdenia činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák. Rozhodnutie tak založil na nezákonne vykonanom dokazovaní, keď v rozpore s § 322 ods. 3 Tr. por. neoboznámil rozhodné dôkazy, na ktorých založil odlišné rozhodnutie. Krajský súd tak naplnil dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. per analogiam, pričom pochybenie súdu je o to závažnejšie, lebo rozhodnutie oprel o dôkazy, ktoré na verejnom zasadnutí nevykonal.

Krajský súd nepostupoval podľa § 146 Tr. por. a neodstránil rozpory medzi znaleckým posudkom a odborným vyjadrením, ktorým by vysvetlil prečo a z akých konkrétnych dôvodov považoval stanovisko PPZ NAKA za menej objektívne do takej miery, že uprednostnil závery znaleckého posudku RNDr. Kadlecovej, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia.

Podľa názoru najvyššieho súdu bolo týmto postupom zásadným spôsobom porušené právo dovolateľa na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), pretože mu krajský súd neumožnil pripraviť sa na podstatnú zmenu skutkového stavu v časti týkajúcej sa určenia hodnoty pervitínu a s tým súvisiacu závažnejšiu kvalifikáciu skutku. Odvolací súd dovolateľovi nedal možnosť vyjadriť sa k doplneniu alebo opakovaniu dokazovania, pričom na verejnom zasadnutí ako ani v priebehu odvolacieho konania postupom podľa § 146 Tr. zák. nenariadil žiaden dôkaz na odstránenie rozporov medzi odlišnými zisteniami ohľadne hodnoty drogy zistenej metodikou stanovenou znaleckým posudkom MUDr. Zatkalíkovej a vyjadrením Ing. Šobata z PPZ, NAKA z 26. februára 2014, bez ďalšieho tak dospel k podstatne odlišným a pre dovolateľa nepriaznivejším právnym záverom ako okresný súd.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por. tak zistené boli.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Druhom trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, sa rozumejú prípady, keď súd obvinenému uložil niektorý z druhov trestov (§ 32 Tr. zák.) napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie, je napríklad uloženie trestu vyhostenia osobe, ktorej bolo priznané postavenie utečenca, uloženie zákazu podnikania (bez obmedzenia) pri uložení trestu zákazu činnosti, prípadne uloženie peňažného trestu mladistvému napriek tomu, že nie je zárobkovo činný, a pod.

Podľa § 60 Tr. zák

ods. 1 súd uloží trest prepadnutia veci

a/ ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,

b/ ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,

c/ ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň alebo

d/ ktorú páchatel nadobudol za vec uvedenú v písmene c/.

F. tento dovolací dôvod oprel o tvrdenie, že v konaní bolo nesporne preukázané jeho obchodovanie so starozitnosťami, čo potvrdil aj obvinený N.. Veci prepadnuté v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. získal zákonným spôsobom. Krajskému súdu vytkol, že mnohé z vecí nepatrili výlučne dovolateľovi a sú medzi nimi aj veci, patriace jeho rodine, obsahujúce záznamy a podobizne osobnej povahy, najmä jeho detí, a to veci č. 16, 18, 19, 20, 21 a č. 118.

Dovolateľ bol právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/ Tr. zák., za ktorý mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od pätnásť do dvadsať rokov. Ak mu odvolací súd za tento obzvlášť závažný zločin uložil trest odňatia slobody pätnásť rokov (trest odňatia slobody je vždy prípustným druhom trestu) a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby a vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania aj trest prepadnutia veci v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ a c/ Tr. zák., evidentne mu uložil prípustné druhy trestov. Nedošlo tak k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., dovolací súd totiž nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť hodnotenia súdu, že prepadnuté veci boli použité na spáchanie trestného činu, získané trestným činom alebo ako odmena zaň. Krajský súd však svoje rozhodnutie v tejto časti veľmi stroho odôvodnil tým, že trest prepadnutia veci uložil, pretože je z vykonaného dokazovania nesporné, že ide o veci získané páchaním predmetnej trestnej činnosti a ako odmenu za trestnú činnosť, predaj drogy v tomto prípade, a tiež tieto veci boli použité aj na spáchanie predmetnej trestnej činnosti, pretože značnú časť týchto vecí zrejme obžalovaný získaval ako odplatu za poskytnutú drogu inak insolventným užívateľom drog, aby tieto veci odpredal a použil na ďalší nákup drogy, resp. použil vo svoj prospech.

V novom konaní bude krajský súd povinný sa dôslednejšie vysporiadať s vlastníctvom a pôvodom prepadnutých vecí.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. zistený nebol.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd na podklade tohto dôvodu uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať, je založenie rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii, dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a preto dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd primárne zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa Tr. zák.

§ 125 ods. 1 škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

§ 126 ods. 1 pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

§ 135 ods. 2 prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekursora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu.

V zmysle Tr. por.

§ 2 ods. 10 orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa Ústavného súdu SR „Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (I. ÚS 243/07).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950 sa každý, kto je obvinený z trestného činu, považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Procesno-právna stránka zásady prezumpcie nevinu vyjadruje určité záväzné pravidlá pre dokazovanie vykonávané v rámci trestného konania. Ide o tieto pravidlá:

- obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu (obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech)
- nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevina (obvinenému musí byť vina preukázaná)
- v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo).

Rozsah činu pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. nie je závislý na postavení páchatel'a ako výrobcu, predajcu, alebo na jeho zaradení v reťazci predaja omamnej látky alebo psychotropnej látky (ďalej len droga). Kvantifikácia rozsahu činu zodpovedá hodnote drogy pri predaji koncovým užívateľom (konzumentom). V tomto zmysle nemožno zohľadniť nižšiu cenu pri prvotnom zadovážení drogy od jej výrobcu sprostredkovateľským medzičlánkom oproti jej nárastu až po cenové maximum pri finálnej dodávke konzumentovi. Rozsah činu určený vyššie uvedeným spôsobom sa vzťahuje na všetky formy aktívnej a pasívnej manipulácie s drogou, uvedené v § 172 ods. 1 Tr. zák. (uznesenie Najvyššieho súdu z 28. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 74/2013).

Pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, a preto KEU PZ nie je oprávnené rozhodovať čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku drogy ani stanovovať jej množstvo. Záver o obvykle jednorazovej dávke drogy môže stanoviť výlučne len OČTK (prípravné konanie) alebo súd (konanie pred súdom). KEU PZ je podľa judikatúry oprávnený iba stanoviť aký materiál mu bol predložený a v akom množstve, či je predložený materiál omamnou látkou a či množstvo účinnej (psychoaktívnej) látky v nej je spôsobilé ovplyvniť psychiku konzumenta. Pojem „obvykle jednorazovej dávky“ sa v praxi odvodzuje, pri jednotlivých druhoch drog, v prvom rade od jej hmotnosti. Páchatel', ktorý kupuje drogy má záujem spravidla o určité množstvo drogy a množstvo, ktoré kupuje je pokryté jeho zavinením, tak-

tiež páchatel', ktorý drogy prechováva má určitú vedomosť o ich množstve, t. j. aké veľké množstvo drogy má u seba a táto okolnosť je pokrytá jeho zavinením. Hmotnostné kritérium je prvoradé, bez ohľadu na to ako a či budú v konkrétnom prípade drogy páchatel'om rozdelené na jednotlivé dávky. Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, pretože toto kritérium má význam z hľadiska ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zák., nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky) nejde už o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nejde teda už o návykovú látku. Množstvo účinnej látky v droge nie je spravidla zahrnuté zavinením páchatel'a, pretože sa dá určiť len v laboratórnych podmienkach (napríklad skúmanie znalcom) a väčšina páchatel'ov vie len to, o aký druh drogy ide a v akom množstve sa predáva, či kupuje alebo prechováva, bez vedomosti o presnom zložení drogy z hľadiska účinnej látky (množstvo účinnej látky v droge nemôže byť kritériom určovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy, nakoľko nie je zahrnuté zavinením páchatel'a, pretože sa dá zistiť len expertíznym skúmaním).

Odvolaací súd dovolateľom spáchaný skutok ustálil tak, že si 25. februára 2014 v Senci zadovážil dva mikroténové sáčky s obsahom bielo - žltej kryštalickej látky - metamfetamínu o celkovej hmotnosti 194,71 g. Množstvo zaistenej omamnej látky predstavuje nie menej ako 3.894 obvyklých jednorazových dávok o celkovej hodnote pri predaji koncovým spotrebiteľom najmenej 38.940 eur. Ustálenie množstva obvyklých jednorazových dávok a ich hodnota na „čiernom trhu" mala za následok kvalifikáciu trestného činu krajským súdom ako spáchaného v zmysle § 172 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v značnom rozsahu, s tým, že páchatel'ovi možno uložiť trest odňatia slobody v rozsahu pätnásť až dvadsať rokov.

Podľa názoru najvyššieho súdu správne postupoval práve prvostupňový súd, ktorý trestný čin posúdil ako spáchaný „vo väčšom rozsahu" podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, 2 písm. a/, e/ Tr. zák., vychádzajúc z výpovede svedkyne T., pracovníčky NAKA, zaoberajúcej sa vypracovaním odborných stanovísk k hodnotám drog. Výpovedala, že NAKA zmenila stanoviská k hodnotám drog tak, že už neurčujú jednorazovú dávku drogy a jej cenu, ale od augusta 2014 hodnotu drogy stanovujú merateľnými jednotkami ako gram, kus alebo trip. Súd zohľadnil stanovisko Ing. Šobata z NAKA (Správa NAKA P PZ č.PPZ-NKA-OMS-4_072/2014 z 26. februára 2014 k hodnote drogy) a pri určovaní rozsahu spáchanej trestnej činnosti vzal do úvahy hodnotu omamnej látky stanovenej podľa gramov. Predpokladaná hodnota zaistenej látky pri cene 30 eur za jeden gram metamfetamínu predstavuje sumu od 5.841,30 eur do 13.629,70 eur (č. l. 354). Dovolateľ pritom správne vytkol, že v prerokovanej trestnej veci nebolo možné aplikovať kritérium obvykle jednorazovej dávky, pretože drogu neprechovával pre vlastnú potrebu (§ 135 ods. 1, 2 Tr. zák.). Najvyšší súd v spojitosti so závermi vyslovenými v rozhodnutí krajského súdu upriamuje pozornosť na základnú zásadu trestného procesu, ukladajúcej súdom a OČTK v § 2 ods. 10 Tr. por. povinnosť objasňovať aj okolnosti svedčiace v prospech obvineného a v oboch smeroch vykonávať dôkazy, umožňujúce súdu vydať spravodlivé rozhodnutie. Pokiaľ teda existuje kvalifikované vyjadrenie orgánu o stanovení hodnoty zaistenej nelegálnej látky, a to národnou kriminálnou agentúrou, je súd povinný takýto dôkaz v súlade so zásadou in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) zohľadniť. Je nepochybné, že podľa záverov znaleckého posudku RNDr. Kadlecovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia, KEU PZ, s hodnotením hmotnosti zaistenej drogy, pri prepočte množstva zaisteného metamfetamínu, potrebného na jednorazovú dávku, v maximálnej miere v prospech dovolateľa bolo možné pripraviť 3.894 obvyklých jednorazových dávok o celkovej hodnote pri predaji koncovým spotrebiteľom najmenej 38.940 eur, čo by umožňovalo posúdenie trestného činu ako spáchaného v značnom rozsahu podľa § 172 ods. 1, 2, 3 písm. c/ Tr. zák.

Nesporné pritom je, že existujú viaceré exaktné vedecké metódy určovania hodnoty drogy na účely zistenia rozsahu spáchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v zmysle § 172 Tr. zák.

V konaní bol bez najmenších pochybností, ale riadne vykonaný aj dôkaz (správa NAKA, MV SR), ktorým sa stanovila hodnota zaisteného metamfetamínu v prepočte na gramy (194,71g) na sumu 5.841,30 eura. Na podklade toho je nutné prijať záver o priaznivejšej závažnosti a rozsahu spáchaného činu (§ 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, e/ Tr. zák.). Povinnosťou krajského súdu preto v zmysle

zásady in dubio pro reo bolo právne kvalifikovať skutok v prospech obvineného v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa skutku „metamfetamín prerozdeľoval do jednotlivých spotrebiteľských dávok určených k predaju, ktoré prechovával na rôznych miestach a následne predával a tiež vymieňal za rôzne hodnotné veci bližšie neurčenému okruhu osôb z radov užívateľov omamných látok....“.

Za toho stavu, napriek tomu, že v posudzovanej veci možno na základe skutkovej vety ustálenej vo výroku o vine rozsudku krajského súdu dospieť k záveru o naplnení formálnych znakov obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ 2 písm. a/ 3 písm. c/ Tr. zák., treba uviesť, že tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Dovolací súd pripomína, že určenie rozsahu trestného činu nemení totožnosť skutku, iba individualizuje škodlivý následok trestného činu, ktorý nastal, resp. mal nastať na záujme chránenom Trestným zákonom. Správne určenie rozsahu trestného činu (v súlade s §§ 125, 126 Tr. zák.) je pritom nevyhnutnou podmienkou pre správnosť právnej kvalifikácie zisteného skutku. Pokiaľ bol v prípade obvineného F. pre stanovenie rozsahu činu použitý postup na základe metodiky KEÚ PZ, ktorý nemá oporu v zákone, došlo k porušeniu práva obvineného na spravodlivý proces.

Podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 11 a 14 s dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 7, 12 a 13 (ďalej len „Dohovor“) upravujúceho právo na spravodlivé súdne konanie, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Článok 7 ods. 1 Dohovoru, inter alia, stanovuje, že nikomu takisto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu.

Je potrebné uviesť, že ani dovolacie konanie nestojí mimo rámca práva na spravodlivé súdne konanie (spravodlivý proces) garantovaného článkom 6 Dohovoru. Podstata práva na spravodlivý proces spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a v povinnosti súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby uplatneným právam bola poskytnutá ochrana v medziach zákonov. Právo na spravodlivý proces pritom nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto v určitej kvalite aj dostať.

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Vychádzajúc z týchto princípov dovolací súd napriek tomu, že v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, poukazuje na skutočnosť, že z dôvodu porušenia práva obvineného na spravodlivý proces došlo k nezákonnému právnomu posúdeniu jeho činu a v dôsledku toho k uloženiu trestu v rozpore so zákonom.

Pokiaľ by totiž sudy nižších stupňov správne použili hmotnoprávne ustanovenie § 126 ods. 1 Tr. zák. skutok by právne kvalifikovali podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, e/ Tr. zák., pri ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu v rozpätí od desiatich až do pätnástich rokov. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že vzhľadom na načrtnuté podmienky možného predpokladaného nariadenia podmienčne odloženého trestu odňatia slobody tri roky, pre trestnú činnosť toho istého druhu, ukladal trest na dolnej hranici v zákonom stanovenej sadzbe ods. 3 § 172 Tr. zák., v rozmedzí od 15 až 20 rokov odňatia slobody, pretože takýto druh a výmera trestu môže splniť zákonom sledovaný účel, z

pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie. Dolná hranica pri kvalifikácii skutku podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je desať rokov. Trest odňatia slobody v trvaní pätnásť rokov v zmysle § 172 ods. 3 Tr. zák. bol prísnejší a uložený v rozpore s čl. 7 ods. 1 Dohovoru.

Pokiaľ ide o prostriedky, pomocou ktorých chcú členské štáty Rady Európy vyhovieť požiadavkám Dohovoru, či vo všeobecnej rovine alebo v konkrétnom prípade na základe rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len EŠLP") platí, že štáty majú pri ich výbere úplnú voľnosť (viď napr. Belilos proti Švajčiarsku, rozsudok EŠLP z 29. apríla 1988, ods. 78).

Tým, kto by mal na vnútroštátnej úrovni aplikovať Dohovor pritom nemusí byť vždy zákonodarný orgán. V rozpore s Dohovorom totiž nemusí byť nutne samotný text zákona, ale iba jeho určitá interpretácia zvolená orgánom povolaným k jeho aplikácii. Pokiaľ v posudzovanej veci v rozpore s Dohovorom interpretoval ustanovenia zákona krajský súd, najefektívnejšie môže zabezpečiť s Dohovorom súladnú aplikáciu právnych predpisov práve Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého rozhodnutím i právnym názorom sú sudy nižších stupňov viazané.

Takéto pochybenie napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vzhľadom na vytknuté nedostatky najvyšší súd rozsudkom v zmysle § 386 ods. 1, 2 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodov zakotvených v písm. c/, g/ a i/ ods. 1 § 371 Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 321 ods. 1 písm. d/, 322 ods. 3, 319 Tr. por., § 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/, 3 písm. c/, § 20 Tr. zák. v neprospech obvineného. Napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Tento súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1, 2 Tr. por.

Úlohou krajského súdu bude riadiť sa názorom dovolacieho súdu v prejednávanej veci a vydať rozhodnutie až po prehodnotení zákonnosti všetkých dôkazov s ohľadom na konštatované skutočnosti. V zmysle týchto úvah najvyšší súd rozhodol spôsobom vyjadreným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.